

**The siw wijsa mästaress ordspråk i
Grekerland på rijm: öffuermåttan nyttiga
och lustigha att läsa.**

Lybeck
1614

EOD – Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 10 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400-till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
- Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
- Skriv ut enstaka sidor eller hela boken.
- *Sök:* Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
- *Klipp & klistra:* Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).

Villkor för användning

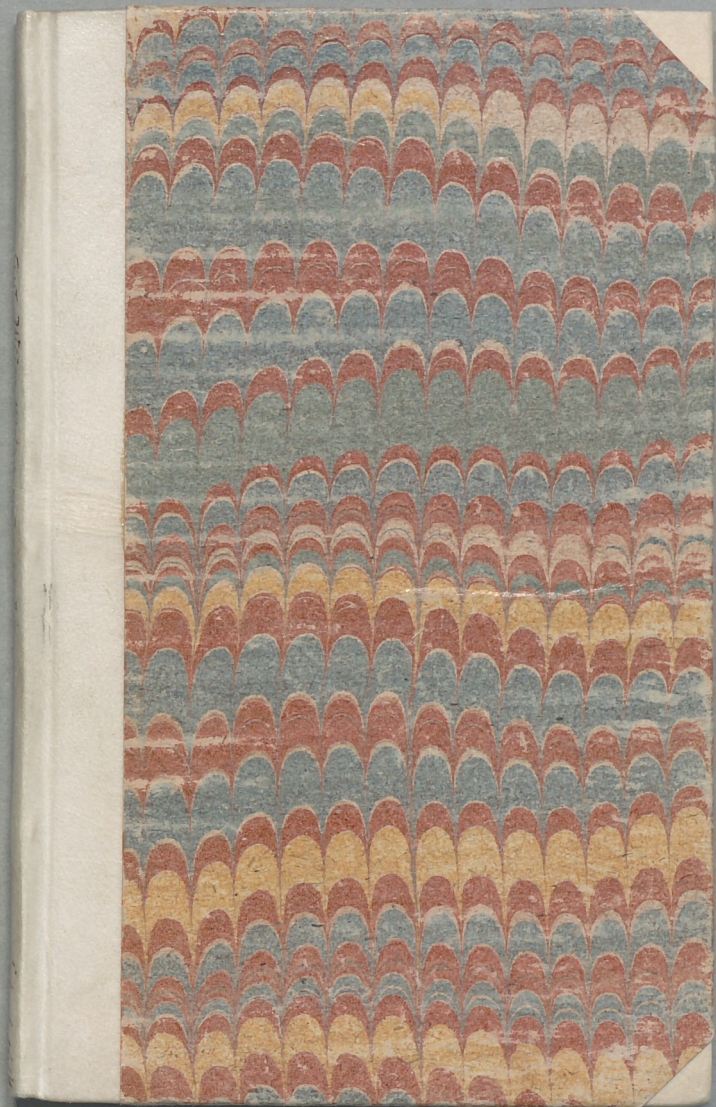
Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkoren på svenska: <http://books2ebooks.eu/odm/html/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 30 bibliotek från 12 europeiska länder denna service. Mer information finns tillgängliga via <http://books2ebooks.eu> alla boken.

- <http://search.books2ebooks.eu/>

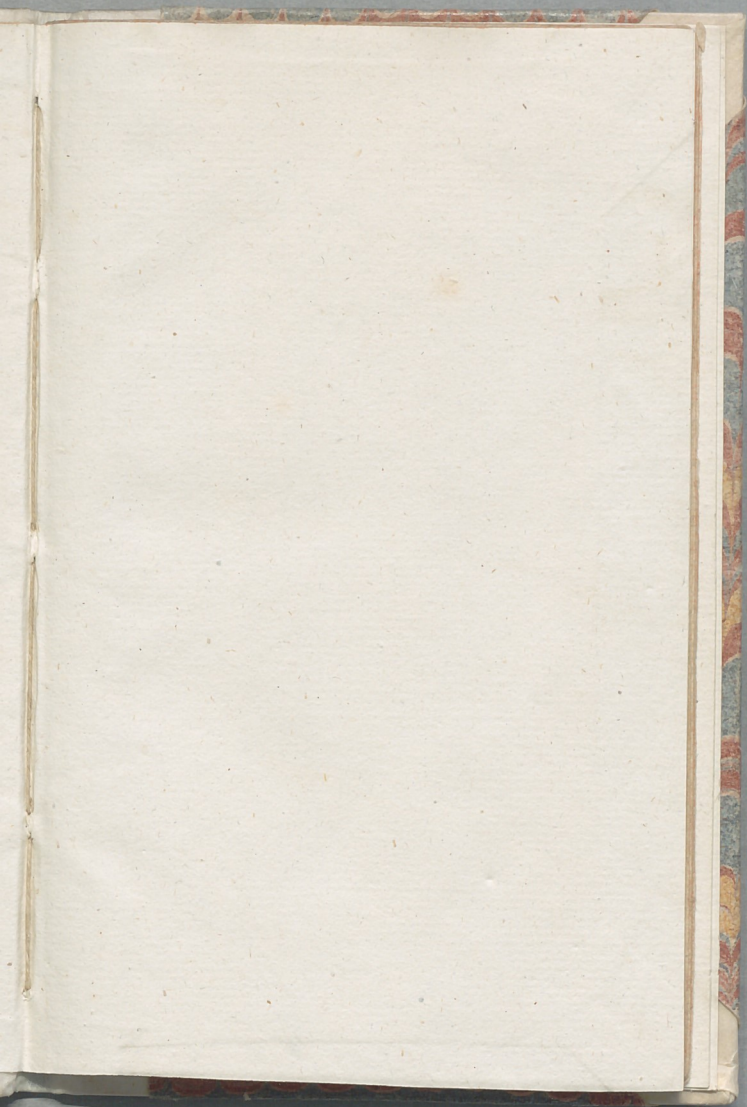

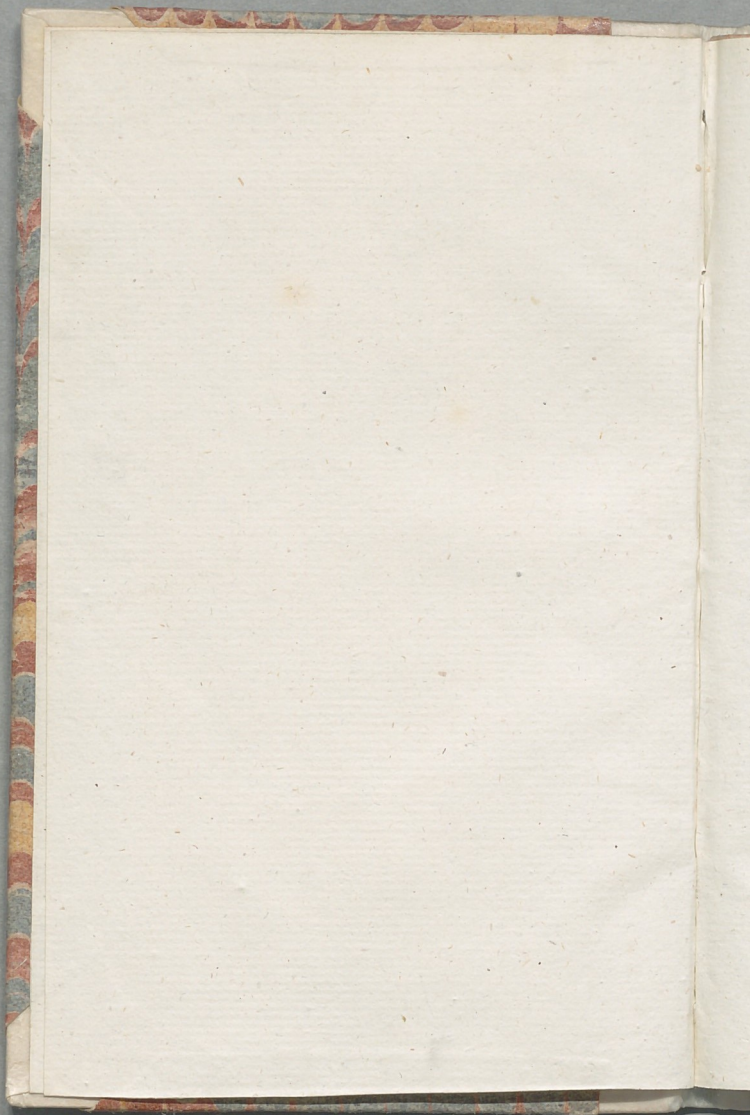
Fol. 1700,
Vitt. Sv.

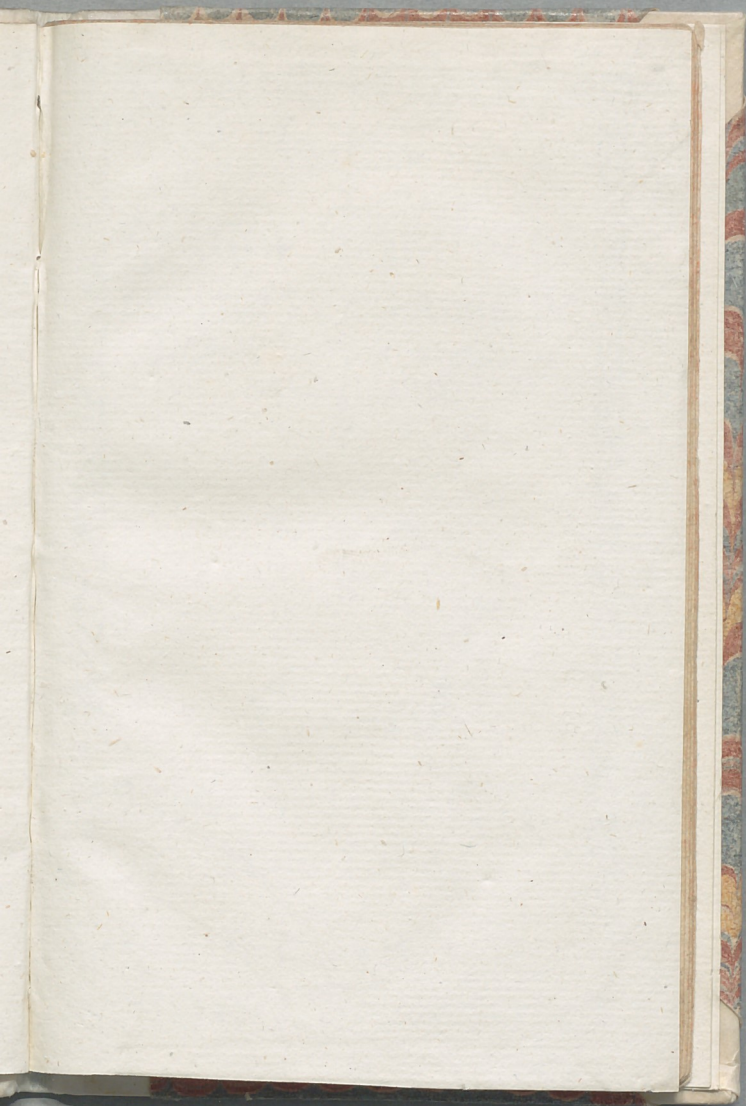
F 1700

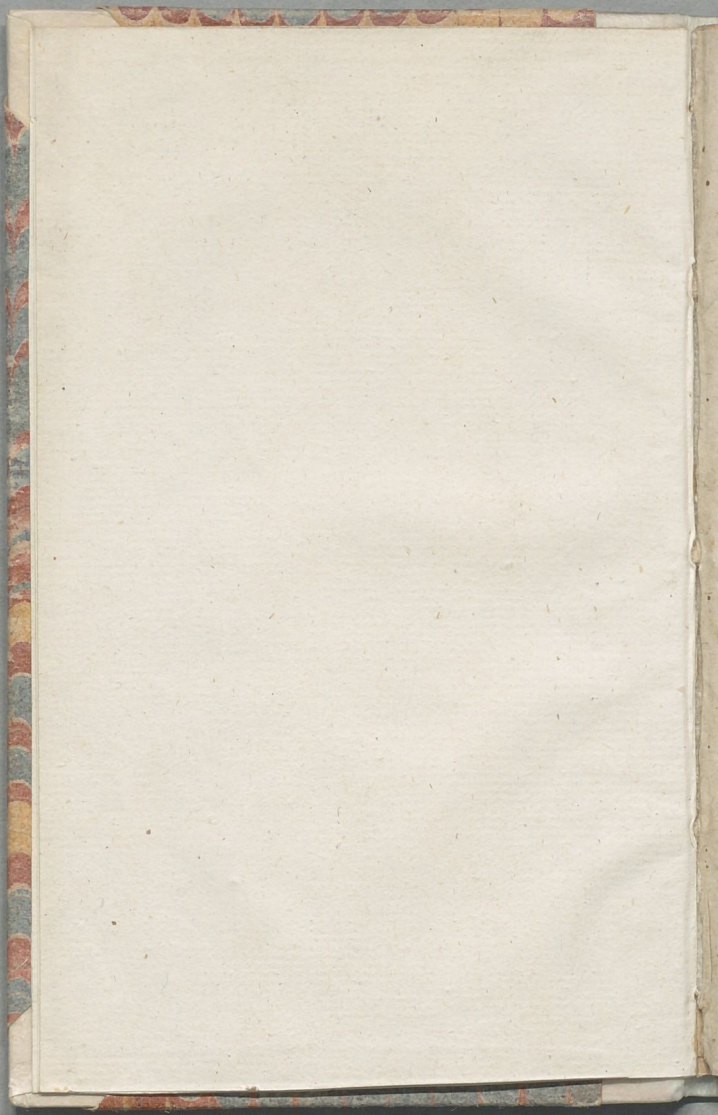
1928 b

The Sino

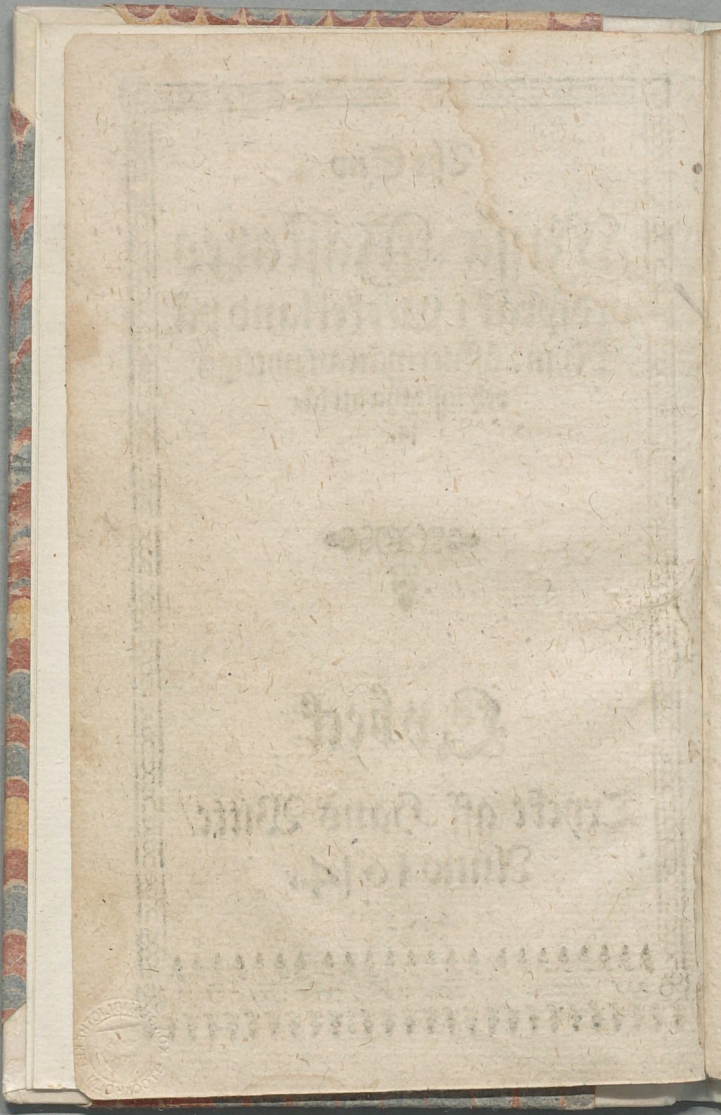
Wisa Mästares
ordspråk i Grekerland på
Rim: öffuermättan nyttiga
och lustigha att läs
sa.

Lybeck

Tryckt aff Hans Witte/
Anno 1614.

4161

Then Första

Solon ifrån Atheen.

I Ngin är salig/ för sin ånda:
Olyck å kan all ting omvända.
Om tu sålk tillsammans gifua wil/
Giff lijka/ thet är thet bästa spil.
Ty lijka medh lijka siggh ena kan/
Eliest är thet sårg/ säger iag försan.
Wil tu tin wån straffa/ så giör thet allē/
Will thu honom låfua/ så giör i gemē.
Bara aff adel/ är huad thet är/
Men dygdē för all ting/ Kronan bär.
Om tu öffuer thet / ey unwijsas kan/
Tig gråmer hårdt/ åstū een orwijsmä/
Men orwijsare/når tu i mootgång/
Förachtar tig sielf/ och giör tig bång/
Iwården iagh ingen Menniskia troor/
För ån iagh märker/ huadh i honom
boor.
Then liuga tårz/han tårz wål meer.
Ehuad han gråter heller leer.

Ondt sällskap / skal tu låta fara:
Tijden kan all ting oppenbara.
Gudh han weet / och seer alla ting /
The ware sigh stoor / eller ring.
Moot honom / och moot hæs helga båd /
Tala intit ondt: thet år mitt råd.
Then han will wara godh och blijd /
Trygger år han i allan tiid.
Iag plågar och / itt ordspråk föra /
Som wål kan til the andra höra.
Om tu en har / tilförende sport / (giort.
Så Tånck på åndan / thet år wål
En leffua här / warar een tiid så kort /
Och döden / han will alla taga bort.
Thersöre then som hädan salig
Wore döder / och hade sigh
Bort gömt / från thenna jåmmerdaal /
In i the helga Änglars saal.
Han hade thet bästa / som hända kan /
En Menniskio / säger iag tig för san.
Wålan: i haffuen hört min ord /
Fölier them på thenna iord.

Thet

Thet är intit / att man mycket hör /
Vtan wäls then / som ther efter gör.

II. Tales ifrån Mileto.

Snyder / tu fruchtigh alramäst /
Som thu skulle döma tig / thet är
bäst.

Wårt leffuerne går sin loos med hast /
Och haffuer ända / troo tu thet fast.

Ne itt gåt ryckte / tucht / dygd / och åhra /
The wara längst / them skal tu begära.

Intit så nyttigt på Jorden är /
Som hålla måttan : thet flitigt lär.

Ey när man ther från litit går /
Dro een vthan tuiffuel / får.

Gudh ey allena seer huad tu gör /
Vthan weet och / huad tu tänkia tör.

Beslitta tigh icke om vutwertes skeen /
Vtan halt tig alltid / för odygden reen.

Att lära råblig känna sigh /
Thet äreen Känst sansfärdelig.

Straffar tu andra / så tänck ther på /
Att thu ther vthi frij / wara må.

Som tu emot fader dig siäller / min swen /
 Så skola tin barn / göra dig igen.
 Them som äro wårda / Låff och Prijs /
 Them hålt i åhra / så åstu wijs.
 Om tu åhrar tin öffuerheet /
 Så åhrar tu gud / i Ewigheet.
 Therföre gif thet / henne böör med skål /
 Thet behagar Gudh i himelen wål.
 Och thet må iag ännu låra här til /
 Om tu gods och åhra behålla wil :
 Så gaf icke god för någon man :
 En mången / thet snart fördärwa kan.
 Jag will ännu något meer frambara /
 Håller lärda män / och Kånst i åhra.
 En det thet största smycke är /
 Att man een skön Kånst / medh sig
 bår.
 Och then som något för andra kan.
 Han må wål heeta een adelsman /
 Ther med kan han sig och med åhra /
 Redelig och opricktigt nära.

III. Chilon ifrån Lacedemon.

Så litit/som een ringa man sig/(mig:
Befructa skal / och rådås för
Så litit skola och så the
Rijka/ mig skemma/ och vtle.
Har tu enom warit god och rund/
Så förgått thet bort / a ff Hiertans
grund.

Thet högt är Gudh förnedra kan/
Thet ringa vppehödier han.
Een lastare/ som om sigh skår
Med tungan/ sårger sigh hembår:
Och måtte höra thet han en wil/
Som allom een skamfleck skåffar til.
Talar tu illa om the döda.

Så får tu skam/ och myckin möda.
Een probere steen/ gull pröffua kan/
Och åter gull een rättssinnig man.
Wachta tig/ i alla ting wäl/
Att tu en talar vthan skäl:
En tala något obetänckt/
Thet hafuer mångös hiartha fränckt.

Hemligen lasta / och wända eens ord /
Hafuer mången sår / och bekymmer
giord.

Een klaffares tunga man en kan falla
Een tunga / vthan suerdh / och ormas
skalla.

Thet Språk / som iag plägar föra mäsi /
Ar ken dig sielffuer ; och thet ar bäst.
Gud ware med ider / i haßfuer hört
Stoor wißheet / som iagh haßfuer
framfört.

Then som nu floker wara wil /
Han slitigt merke / thet thet til.
Att han allena / en mycket höör /
Vthan handlar såsom honom böör.

IIII. Bias ifrå prienen.

Den högsta skatt på Jorden är /
Ar gatt samwett / ehoo thet bär.
Then största motgånga som hända mä /
Och ene Meniskio ößfuergå /
Ar thet / att äßta een försan /
Then andras Dißfuul / wara kan.
Then

På ingens lycka / förundra tig /
En hon kan snart förändra sig.
Lärer med flit / och hörer min ord /
Så går eder wäl på thenna iord.
Låtter thet wara iver sagt /
Att i hällen dygden i acht.
En dygden hon kan ewigt wara :
Men gul och selff / the snart bortfara.

V. Pittacus ifrån Mytilenen.

Den som sitt taal wil föra med ära /
Att kunna tija / skal han först
lära.

När som löst pack / förtalar mig /
Så leer iag thet åat wisselig.
En heller wil iag thet försan /
Att mig skal läffua / een god man:
An många hundra / som onda ära /
Skulle om min handel / witne bära.
Haffuer tu gjort enom androm lag /
Leff sielff thet effter / haff ey fördrag.
Jcke

Zeke falla i någon last/
Een god sak är thet/ och så fast/
Hata en the onda/ och en bespätta/
The froma/ thet kommer dig bäst till
mätta.

Seer tu the onda lyck samma wara/
Så hata them en/ låt thet så fara.
Ty the haffua här/ sitt Paradijs/
Then thet misunner/ han är en wijs.

Seer tu the goda/ lijda mootgång
Lått thet så wara / giör them en bang:
Ty Gud will att the här skola lijda/
Och sedan een ewig frögd förbiida.
Therfore haffua the här ingen frögd/
Vthan wenta henne i Himmels
högd.

Zemner och olycka pröffuer altijd/
Om någon af hiertat/ är god och blijd.
Huru een i hiertat artat är/
Vthaf hans ähra stand/ märk och lär.
För olycka wachtar sigh een man god/
Een stadig dragar alt/ med tålmod.

Tid.

Tid och lägenheet / haff i acht/
En ther på ligger myck in macht.
Om tu wilt tigh hustru taga/
Lätt tin lifka tigh behaga:
Så åstu stora sårger fri/
Som många andra falla i.
Een lustig ting / thet är förwisi/
Een åchta sång / vthan falsk list/
Som bliffuer kyss / tuchtig och reen
Och frij för alla arga meen.
Thet plågar och mitt ordspråk wara/
Att man tiden en låter fara/
I alla ting / tu halt thet måt/
Som dygden fråffuer / thet är gått.
Lärar så länge i så leffua/
Effter dygden och åhr an sireffua.
En alt på wården skal för gå:
Men dygd och lass alltid bestå.

V I. Cleobulus Lyndius ifrån then
öön Rhodus.

D Högre fall och stånd tu får/
Iu werre högfård tig anstår.
Een

Een mechtig / och een lärder man /
Står ödmjukheten tappart an.
Giff androm til / sin feel och brått /
Men tigh ey så / thet är tig gått.
Eylätter tu synden få sin fart /
Så sēmmer hon dygdē bort så snart.
Timmeligit goß man är ffua må /
Men så kan man icke dygden få.
För wänners list / och fiends afund /
Förwara tig wäl / i alla siund.
Om tu höörmycket / och litit swarar /
För olyckan tu tig wisi bewarar.
Then känst som dygden haffuer med sig /
Får mooså synden wisselig.
Men then som fölier ond begär /
Een narr och skratte / han wisi är.
Thersföre / om tu tigh styra kan /
Så äsiu een rättskaffens man.
Thet högsta på wården / säger iag eder /
Är skickelighet / och goda seder.
Een stor skam / är thet försan /
Wara trolös hoos huar man.

Thet

Thet wil iagh och ider låra/
Håller matt: Så skeer eder åhra
Jag går min foos/then nro så giör/
Som sagt är/honom åhra böör.

VII. Periander ifrån Corinthe.

MArk att thet är itt ont vpsät
Skilla nytta och åhra åt.
En thet en rätt och årligit är/
Thet är en nyttigt: thet märcck och lär.
Fruchta tig icke/ för dödsens nöd:
Önska tig icke wara död/
Huadh tu lider/ min wån god/
Thet lid manlig med tålamod.
För then sigh fruchta skal huar man/
Honom hatar och straffar han:
Och önskar vthi sinne sitt/
Honom död/ och från wården witt.
Bliff icke stält/ när lyckan är god/
När hon är ond/ så fäll icke mod.
Wallust förgår/ som snö och is/
Dygd och Kanst haffua ewig prijs.

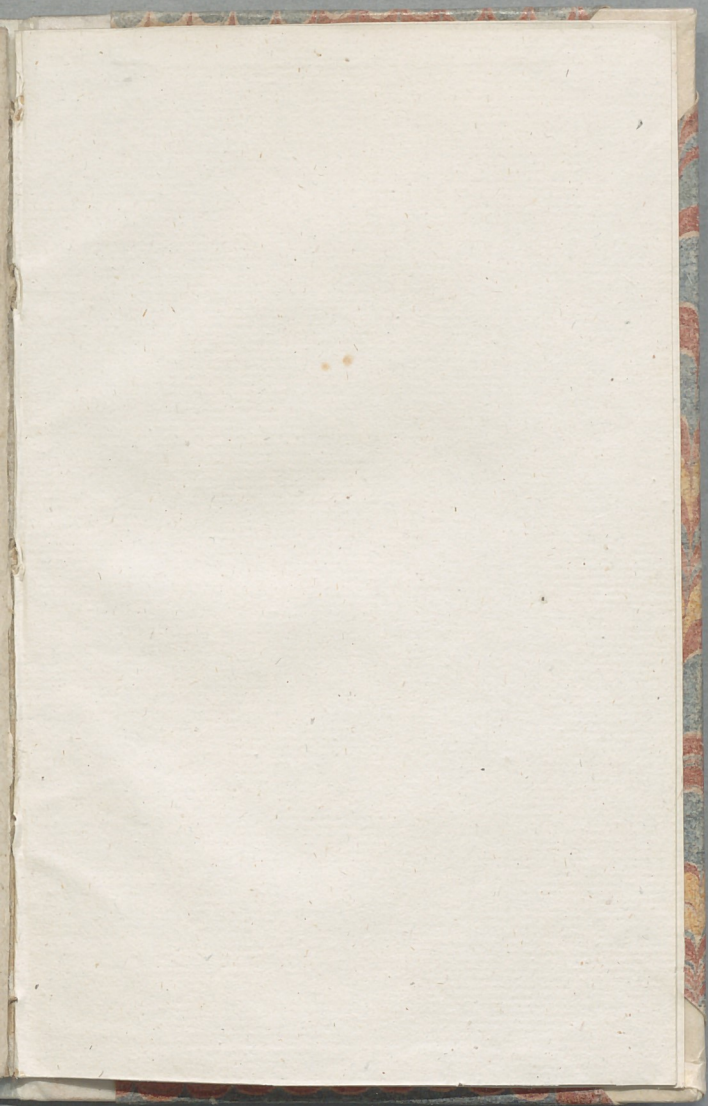
Tu må wäl läffua een huad tu wil/
Dock att thet vthan synd sker / see til:
En huad som moot ärligheet skee kan/
Thet håller ingen rättsinnig man.
Intit är så stort / så högt / och fast/
Som flit en öffuerwinner med hast.
Köör icke annars / thet är min böön
En ther effter kommer een ond löön.
Wilhogh / och ond begärelse är /
Som skam och olycka med sig bär
Thet är icke nog att handen är reen:
Vthan att hiertat hafuer intet meen.
Itt gått ordspråk tu lär här til/
Lätt icke wreden som hon wil
Vurfara / En thet är orett/
Huad wreden gör / är ont allslett.
Thet wil iagh och så lära tig/
Att tu betäncker flitelig:
Huad tu wil göra / och begynna på/
Thet gånge sedan / huru thet kan gå.

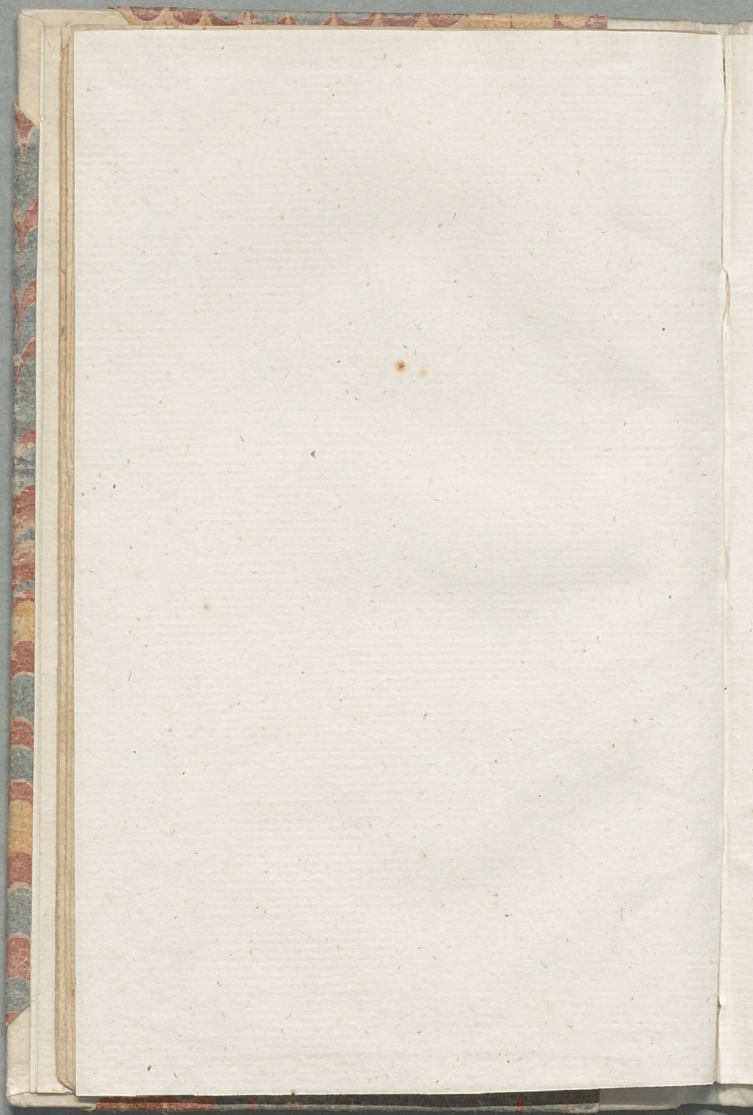
E N D A.

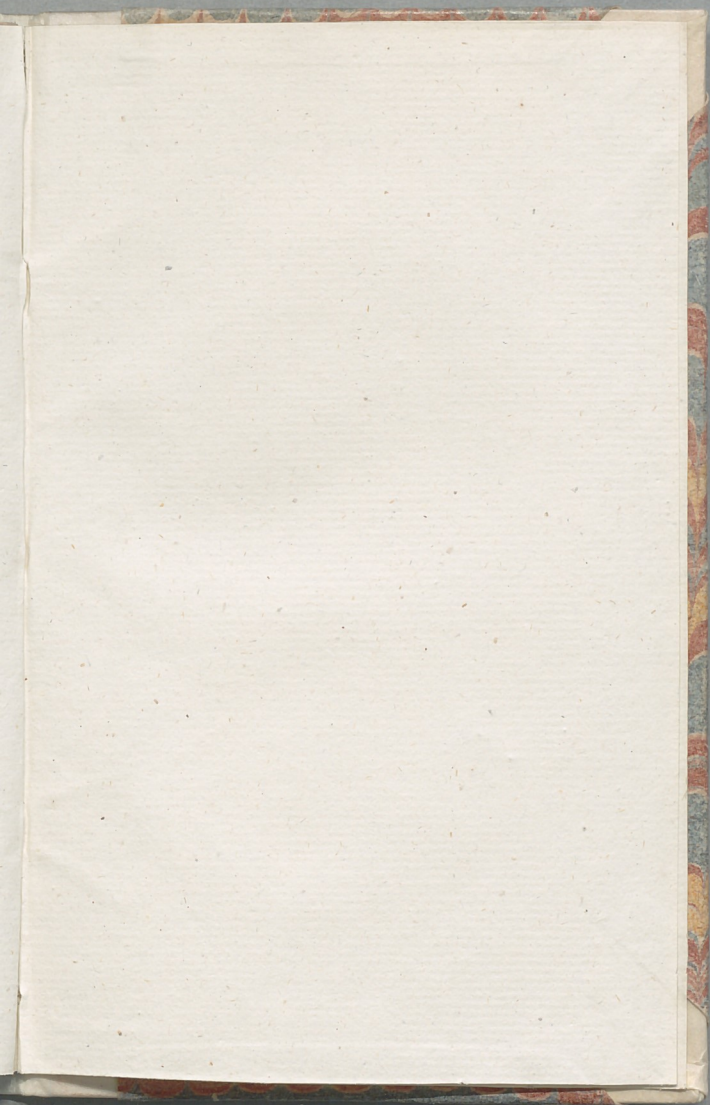
Decorative border consisting of a row of stylized floral or foliate motifs, possibly representing a specific type of woodcut ornament.

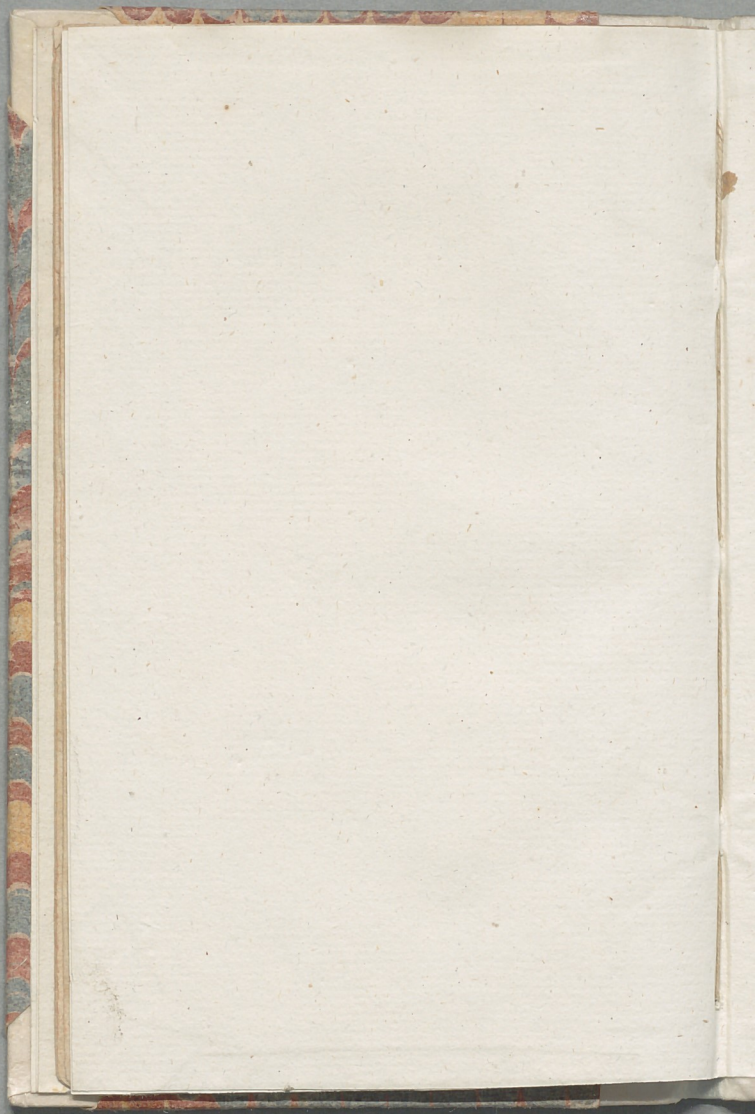

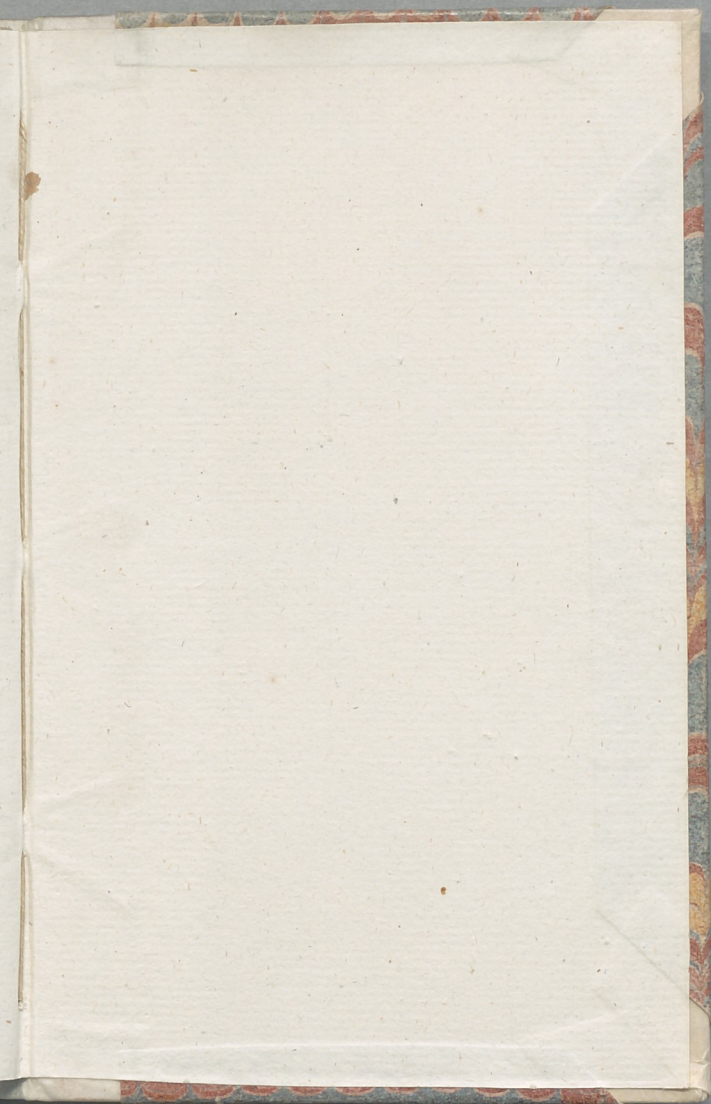
Decorative border consisting of a row of stylized floral or foliate motifs, similar to the one above, but with a different design.

www.books2ebooks.eu